

Foarte încântat, Zefir a pornit iar pe mare.

– Comoara e a mea! s-a gândit el.

O comoară mai prețioasă decât orice mi-aș
putea închipui! Hmm, sunt foarte curios!

Noaptea i s-a părut extrem de lungă lui
Zefir...

În cele din urmă, zorii au apărut și
pelicanul a strigat:

– Insula comorii în față,
Căpitane!

La ordinele lui Zefir, o barcă a fost coborâtă pe mare și, în scurt timp, Zefir era pe plajă.

O pisicuță drăgălașă și prietenoasă a venit la el.

– Salut, Căpitane! Cred că ai venit aici după comoară. Ei bine, eu sunt paznicul ei fioros.

– Nu îmi pari înfricoșător, s-a gândit Zefir.

– Comoara te așteaptă, a spus pisica.

Zefir a fost puțin surprins.

Se gândea că va trebui să se lupte pentru comoară.

